

nerne skal gå ind og delfinansiere deres grunduddannelse, når de skal i gang. Der hører jeg så, at der kan være problemer med, at kommuner simpelt hen ikke ønsker at gå ind og bevilge den unge sent udviklede eller den unge med de særlige indlæringsproblemer den relevante uddannelse.

Det synes jeg er et problem, som vi er nødt til at have op i forbindelse med udvalgsarbejdet, ikke mindst set i lyset af at vi jo i hele Folketinget er enige om en målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en kompetencegivende uddannelse. Vi er jo derfor nødt til også at tage særlige hensyn til de unge, som ikke har helt de samme betingelser eller vilkår at skulle indgå i uddannelsessystemet på som almindeligt fungerende unge mennesker.

Jeg synes også, at vi er nødt til lige at være opmærksomme på, at Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag om at give unge med, som jeg har forstået det, særlige problemer ret til 3 års betalt uddannelse. Jeg er nødt til at sige, at det i parentes bemærket jo faktisk er et radikalt forslag, som Dansk Folkeparti her har valgt at fremsætte.

Kl. 17.45

For mig at se må der blive et problem, hvis dette forslag eventuelt med et flertal uden om regeringen bliver vedtaget, for så kommer vi altså til at stå med nogle unge mennesker, som har ret til at få 3 års uddannelse, og det kan muligvis komme i strid med de regler, der er her, hvor det er kommunerne, der afgør, om den unge skal bevilges en uddannelse eller ej. I hvert tilfælde er det nogle af de problemer, som jeg gerne vil have afdækket i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Men som sagt anerkender Det Radikale Venstre selvfølgelig, at det her er forligsstof og vil stemme i overensstemmelse hermed.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg går ud fra, at det var en fortællelse fra fru Elisabeth Gedays side, når hun sluttede af med at sige, at det her er forligsstof, og at de vil stemme i overensstemmelse hermed. Det kan da vel næppe hænge sammen med sætningen før, hvor den radikale ordfører signalerede, at hvis Dansk Folkeparti kom med et forslag, ville man stemme for det, også hvis det var uden om regeringen. Så jeg går ud fra, at det første har større

vægt end det sidste, og at man så i forligskredsen vil justere ind, sådan at den ret, som vi i givet fald kan skaffe unge, bliver en del af forliget. Selv om vi ikke er med i »Flere i arbejde«-forliget, vil vi også støtte en sådan udvikling.

Jeg vil gerne sige, at som udgangspunkt støtter SF forenklingerne, der ligger i lovforslaget, men vil også under udvalgsarbejdet have boret lidt mere i det, som fru Elisabeth Geday var inde på, nemlig unge med særlige problemer. Det er klart, at hvis forenklingerne, som skal mindske eller hindre kassetænkningen, får den negative konsekvens, at nogle af dem, der har allermost brug for at få en hjælpende hånd, bliver skubbet længere ud i marginaliseringen, så er det forhåbentlig en utilsigtet virkning af lovforslaget, som der må rettes op på under udvalgsarbejdet.

Derfor som udgangspunkt: Alt, hvad der kan være med til at forenkle administrationen og mindske kassetænkningen, synes vi er af det gode, men det skal ikke have negative effekter for særlig udsatte unge.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det undervisningsministeren, som også her er fungerende beskæftigelsesminister.

Beskæftigelsesministeren (Bertel Haarder, fg.):

Som vikarierende beskæftigelsesminister og ikke fungerende, vil jeg gerne sige tak for behandlingen her af dette lovforslag, som jo er en følge af et handlingsforløb, som begyndte i år 2000, hvor det blev besluttet, at kommunen skal betale for driftsudgifter til uddannelser, som gives som tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere. I den forbindelse kom spørgsmålet om driftsudgifter til revalideringsuddannelser ikke med. Det sker altså nu, og det er et led i en aftale.

Jeg er meget glad for, at der er bred enighed om, at denne model i det store og hele kan bruges, men den skal naturligvis drøftes. De spørgsmål, der er rejst, skal naturligvis besvares, og det gælder ikke kun dem fra Dansk Folkeparti, men også de andre, der har været nævnt her.

Det handler om forenkling og parallelitet. Det handler om, at kommunerne fremover med statslig refusion skal betale for uddannelse i forbindelse med revalidering, ligesom de betaler for uddannelse i forbindelse med beskæftigelsesindsats i øvrigt. Det handler om, at økonomisk ansvar og ansvar for, hvilken uddannelse der gives, kommer til at følges ad.